

**Odvolanie podané 13. februára 2022: KY proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora)
z 1. decembra 2021 vo veci T-433/20, KY/Súdny dvor Európskej únie**

(Vec C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konanie

Odvolaateľka: KY (v zastúpení: N. Maes, J.-N. Louis, avocats)

Ďalší účastník konania: Súdny dvor Európskej únie

Návrhy odvolateľky

Odvolaateľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júla 2021 vo veci T-433/20,
- vo veci nanovo rozhodol tak, že:
- vyhlási žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zruší rozhodnutie, ktorým sa zamietá žiadosť o vrátenie sumy podaná odvolateľkou,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania v oboch stupňoch konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa pri preskúmaní jej žaloby o neplatnosť dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení, ktoré vyplývajú predovšetkým zo zámeny medzi žalobou založenou na bezdôvodnom obohatení a hypotetickým sponchybním pravidlami v oblasti vyplácania nárokov na dôchodok.

Prvý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v rozsahu, v akom Všeobecný súd konštatoval existenciu právneho základu pre bezdôvodné obohatenie, ako aj z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, pokiaľ ide o uplatnenie pravidla životného minima.

Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Všeobecný súd konštatoval neexistenciu odňatia finančných prostriedkov.

Štvrtý odvolací dôvod vychádza z porušenia práva Únie, pretože Všeobecný súd nezohľadnil judikatúru Barroso Truta a i./Súdny dvor Európskej únie (rozsudok z 18. septembra 2018, T-702/16 P, EU:T:2018:557, body 104 až 106).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Napoli (Taliansko) 17. februára
2022 – trestné konanie proti CU**

(Vec C-112/22)

(2022/C 237/34)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Napoli

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

CU

Prejudiciálne otázky

1. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 18 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 7 ods. 2 nariadenia EÚ 492/11⁽¹⁾, článok 11 ods. 1 písm. d) smernice EÚ 2003/109⁽²⁾, článok 29 smernice EÚ 2011/95⁽³⁾, článok 34 Charty základných práv Európskej únie, články 30 a 31 Sociálnej charty Rady Európy takej vnútroštátnej právnej úprave, aká je obsiahnutá v ustanovení článku 7 ods. 1 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. a) zákonného dekrétu č. 4 z 28. januára 2019, ktorý bol so zmenami a doplneniami zmenený na zákon č. 26 z 28. marca 2019 v rozsahu, v akom podmieňuje prístup k príjmu občana požiadavkou pobytu v Taliansku v trvaní najmenej 10 rokov (z toho posledné dva roky v čase podania žiadosti a počas celého obdobia poberania príspevku, nepretržitého pobytu), čím talianski občania, európski občania, ktorí majú právo na pobyt alebo trvalý pobyt, alebo občania krajín mimo EÚ s dlhodobým pobytom, avšak s pobytom kratším ako 10 rokov alebo v trvaní 10 rokov, pričom v posledných dvoch rokoch bez nepretržitého pobytu, sa posudzujú menej priaznivo ako tie isté kategórie osôb s pobytom v trvaní 10 rokov, z toho posledné dva roky nepretržitého pobytu?

V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku:

2. Bráni právo Únie, najmä článok 18 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 7 ods. 2 nariadenia EÚ 492/11, článok 11 ods. 1 písm. d) smernice EÚ 2003/109, článok 29 smernice EÚ 2011/95, článok 34 Charty základných práv Európskej únie, články 30 a 31 Sociálnej charty Rady Európy takej vnútroštátnej právnej úprave, aká je obsiahnutá v ustanovení článku 7 ods. 1 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. a) zákonného dekrétu č. 4 z 28. januára 2019, ktorý bol so zmenami a doplneniami zmenený na zákon č. 26 z 28. marca 2019, v rozsahu, v akom odlišne zaobchádza s osobami s dlhodobým pobytom, ktoré môžu získať právo na trvalý pobyt v niektorom štáte EÚ po piatich rokoch pobytu v hostiteľskom členskom štáte a osobami s dlhodobým pobytom v trvaní desiatich rokov, z toho posledné dva roky nepretržitého pobytu?

3. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 18 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 7 ods. 2 nariadenia EÚ 492/11, článok 11 ods. 1 písm. d) smernice EÚ 2003/109, článok 29 smernice EÚ 2011/95 takej vnútroštátnej právnej úprave, aká je obsiahnutá v ustanovení článku 7 ods. 1 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. a) zákonného dekrétu č. 4 z 28. januára 2019, ktorá talianskym občanom, občanom EÚ a občanom krajín mimo EÚ ukladá podmienku desaťročného pobytu (a nepretržitého pobytu počas posledných dvoch rokov) na získanie nároku na príjem občana,

4. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 18 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 7 ods. 2 nariadenia EÚ 492/11, článok 11 ods. 1 písm. d) smernice EÚ 2003/109, článok 29 smernice EÚ 2011/95, článok 34 Charty základných práv Európskej únie, články 30 a 31 Sociálnej charty Rady Európy takej vnútroštátnej právnej úprave, aká je obsiahnutá v ustanovení článku 7 ods. 1 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. a) zákonného dekrétu č. 4 z 28. januára 2019, v rozsahu, v akom na účely získania nároku na príjem občana vyžaduje, aby talianski občania, občania EÚ a občania krajín mimo EÚ vyhlásili splnenie podmienky desaťročného pobytu v Taliansku, z toho posledné dva roky nepretržitého pobytu, čím dochádza k vyvodu závažných trestnoprávných dôsledkov z nepravdivého vyhlásenia?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 2004, s. 44; Mím. vyd. 19/006, s. 272).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).